

خطر انتقال ویروس هپاچیت B از طریق آندوسکوپی دستگاه گوارش فوکانی: مطالعه‌ای آینده‌نگر در یک منطقه آندمیک

دکتر سید محمد مهدی میرناصری^۱، دکتر حسین پوستچی^۲، دکتر مصصومه مشققی^۱، دکتر سارا شکروی^۱، دکتر مهدی محمدنژاد^۳
دکتر رامین شاکری^۴، دکتر رضا ملکزاده^۴

^۱ پژوهشگر، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۲ پژوهشگر، استیتو ملی کبد و ستمید، دانشگاه سیدنی، استرالیا

^۳ استادیار، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی ایران

^۴ استاد، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

زمینه و هدف

تصور می‌شود انتقال ویروس هپاچیت B از طریق آندوسکوپی پدیده نادری است. هدف این مطالعه بررسی اثرات روش ضدغوفونی استاندارد آندوسکوپ‌ها و وسایل جانبی در مقایسه با ضدغوفونی متداول، بر روی انتقال هپاچیت B است.

روش بررسی

یک مطالعه آینده‌نگر همزمان در سه مرکز آندوسکوپی فوکانی بیماران در ایران بدون دخالت در روش ضدغوفونی متداول آنها انجام شد. در مراکز اول و دوم روش استاندارد ضدغوفونی (شستشوی دستی داخل آندوسکوب و به دنبال آن قرارگیری در معرض گلوتارآلدئید٪۲ قبل از شروع آندوسکوپی بعدی و بین اعمال به مدت ۲۰ دقیقه) و در مرکز سوم روش ضدغوفونی متداول (۴ دقیقه در معرض گلوتارآلدئید٪۲) انجام می‌شد.

HBsAg برای تمام بیماران بررسی شد و یک پرسشنامه برای به دست آوردن اطلاعات در مورد عوامل خطر هپاچیت B تکمیل گردید. ۶ ماه بعد آزمایش HBsAg تکرار شد و پرسشنامه جدیدی برای عوامل خطر هپاچیت B تکمیل گردید.

یافته‌ها

۵۲ بیمار (۲۷۳ مرد و ۲۴۷ زن) با میانگین سنی ۴۸/۳۵ سال در طرح شرکت داشتند. برای ۳۱۱ بیمار به طور استاندارد و برای ۲۰۹ بیمار به طور مرسوم دستگاه آندوسکوپی ضدغوفونی شد. در روش استاندارد، دستگاه به مدت ۲۰ دقیقه و در روش مرسوم، به مدت ۴ دقیقه در گلوتارآلدئید قرار داده شد. ۱۹ بیمار (۱۰ بیمار گروه مرسوم و ۹ بیمار گروه استاندارد) از نظر HBsAg (٪۲/۷) مشیت بودند.

عوامل خطر HBV، ۱ بیمار (٪۷/۷) سابقه اعمال دندانپزشکی، ۲ بیمار (۵/۱۰) سابقه خانوادگی HBV و ۲ بیمار (۵/۱۰) سابقه انتقال خون داشتند. شش ماه بعد بیماران از نظر Ag HBsAg بررسی شدند. در بین بیماران با HBsAg منفی، یک بیمار که به روش متداول آندوسکوپی شده بود دچار HBsAg⁺ شد.

نتیجه‌گیری

امکان انتقال HBV از طریق آندوسکوپی در روش ضدغوفونی مرسوم بسیار پایین است. برای اثبات این نکته که روش ضدغوفونی استاندارد بهتر از ضدغوفونی مرسوم جلوی انتقال HBV را می‌گیرد، نیاز به یک مطالعه بسیار بزرگ چند مرکزی در آینده می‌باشد..

کلید واژه: ویروس هپاچیت B، آندوسکوپی دستگاه گوارش، ضدغوفونی

گوارش / دوره ۱۲، شماره ۱، بهار ۱۳۸۶، ۱۶-۱۹

تاریخ پذیرش: ۱۰/۳/۸۶

تاریخ اصلاح نهایی: ۶/۳/۸۶

تاریخ دریافت: ۲۳/۱/۸۵

زمینه و هدف

استفاده از دستگاههای آندوسکوپی سبب تحول بزرگی در تشخیص

نویسنده مسئول: تهران، خیابان کارگر شمالی، بیمارستان شریعتی، مرکز

تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، کدپستی ۱۴۱۱۴

تلفن و نمایر: ۸۸۰۲۹۹۲

E-mail: mirna@ams.ac.ir

ضدغونی در بیشتر مراکز آندوسکوپی در کشور است. در هر دو گروه از بیماران مصاحبه به عمل آمد و خصوصیات زمینه‌ای و عوامل خطر ابتلا به هپاتیت از آنان پرسیده شد. سپس بیماران از نظر وجود آلودگی با هپاتیت B به وسیله آزمون سریع ACON^{*} بررسی شدند. بر طبق اعلام از طرف شرکت سازنده، حساسیت و ویژگی این آزمایش به ترتیب ۹۸٪ و ۱۰۰٪ است. علاوه بر این در تمام نمونه‌های مثبت، آزمایش HBsAg توسط روش (RADIM-Italy) ELISA مجددأ تکرار شد.

پس از ۶ ماه از بررسی اولیه، مجددأ تمامی بیماران پیگیری شدند و تحت مصاحبه قرار گرفتند و از نظر احتمال آلودگی با هپاتیت B (HBsAg) با روش ذکر شده در قبل بررسی شدند و اطلاعات حاصل در پرسشنامه وارد گردیدند.

اطلاعات لازم با تهیه پرسشنامه و مصاحبه با بیماران مراجعه‌کننده به مراکز فوق تخصصی مذکور به دست آمدند، سپس میزان آلودگی به هپاتیت B قبل و بعد از آندوسکوپی تعیین شد و به وسیله نرم افزار SPSS تحت ویندوز نگارش ۱۰ آنالیز و بررسی گردید.

یافته‌ها

از مجموع ۵۲۰ بیمار، ۲۷۳ نفر مرد (۷۵٪) و ۲۴۷ نفر زن (۲۵٪) بودند و متوسط سنی آنها ۴۸/۳۵ سال بود. سابقه اعتیاد در ۵۱۹ نفر (۹۹٪) منفی و یک نفر (۱٪) مثبت بود. در بررسی عوامل خطر، ۵۰ نفر (۹٪) سابقه انتقال خون داشتند و بیشترین تعداد دفعات انتقال خون، دوبار و با فراوانی ۱۵ نفر (۲٪) بود.

در افراد تحت مطالعه، نفر ۲۵ (۴٪) دارای سابقه زندان در خود یا افراد خانواده بودند که از این میان ۳ نفر (۰٪) خود در زندان بوده‌اند. همچنین ۷۷ نفر (۱۴٪) از افراد تحت مطالعه از ریش تراش مشترک برای اصلاح صورت استفاده می‌کردند. تنها ۴۲ نفر (۸٪) سابقه تزریق واکسن علیه هپاتیت B را دارا بودند و ۱۵ نفر (۲٪) سابقه عفونت هپاتیت B را در خانواده خود ذکر می‌کردند. ۴۳۵ نفر (۸۳٪) از افراد تحت مطالعه، سابقه آندوسکوپی را ذکر می‌کردند.

۳۱ بیمار در گروه اول (گروه ضدغونی استاندارد) تحت آندوسکوپی قرار گرفتند. از بین ایشان ۱۰ نفر (۳٪) دارای HBsAg مثبت بودند. ۲۰ بیمار نیز در گروه دوم (گروه ضدغونی مرسوم) آندوسکوپی شدند. ۹ نفر از ایشان (۴٪) دارای HBsAg مثبت بودند.

شش ماه بعد از انجام آندوسکوپی اول، بیماران یک بار دیگر از نظر عوامل خطر ابتلا به هپاتیت B در طول این مدت، مورد پرسش قرار گرفتند و آزمایش HBsAg نیز مجددأ برایشان تکرار شد. در بررسی مجدد، ۵۱ بیمار (۹٪) تحت آندوسکوپی‌های مکرر قرار گرفته بودند.

* ACON rapid test

می‌شود.(۵)، انتقال عفونتها، یکی از عوارض استفاده از این دستگاه‌ها به شمار می‌رود که از طریق بیمار به بیمار توسط دستگاه آندوسکوپ (۶) وضمایم آن مثل ابزار بیوپسی و یا از طریق ظروف مخصوص شستشو شورت می‌گیرد. انتقال عفونت از پزشک به بیمار نیز امکان پذیر است. اگرچه احتمال انتقال عفونت از طریق آندوسکوپ بسیار کم است، ولی می‌تواند موجب نگرانی قابل توجهی باشد.

شایعترین جرم‌هایی که انتقال آنها از طریق دستگاه‌های آندوسکوپی ثابت شده است، عفونتهای سالمونلایی و سودومونایی می‌باشند و البته در مواردی انتقال عفونت هپاتیت B و C نیز گزارش شده است.(۷)، علی‌اصلی انتقال، شستشو و ضدعفونی کردن نامناسب آندوسکوپ از طریق شستشوگردن خودکار و ناتوانی در ضدعفونی کردن آندوسکوپ علی‌رغم استفاده از تکنیک‌های ضدعفونی استاندارد به علت سیستمهای پیچیده دریچه‌ها و کانال‌هایی باشند.

همان‌گونه که ذکر شد هپاتیت B یکی از بیماری‌هایی است که احتمال انتقال آن از طریق آندوسکوپی وجود دارد، از طرفی با توجه به اینکه ۷٪ مردم ایران ناقل ویروس هپاتیت B هستند(۸) و همچنین به دلیل فقدان دستورالعمل و ضوابط مصوب در مورد ضدعفونی کردن دستگاه‌های آندوسکوپی در واحدهای دولتی و خصوصی در سطح کشور، انتقال عفونت هپاتیت B از طریق آندوسکوپی در کشور ما امکان‌پذیر است و به نظر می‌رسد که این مسئله یکی از راههای انتقال هپاتیت B باشد؛ هرچند که میزان آن نسبت به بقیه راههای انتقال کمتر است.(۹)، هدف از انجام این مطالعه، مقایسه میزان انتقال ویروس هپاتیت B در دو مرکز بوده است: در مرکز اول شرایط شستشو و ضدعفونی استاندارد به دقت رعایت شده و در مرکز دوم شستشو و ضدعفونی به طریق مرسوم که در اکثر مراکز آندوسکوپی کشور اجرا می‌شود، انجام گرفته است.

روش بررسی

دو گروه بیمار در این مطالعه آینده‌نگر وارد شدند. گروه اول کسانی بودند که جهت آندوسکوپی فوقانی به مرکز مربوط به بیماری‌ابی طرح سلطان مری در اردبیل مراجعه می‌کردند. در این گروه قبل از هر بار آندوسکوپی دستگاه آندوسکوپ شسته می‌شد و به مدت ۲۰ دقیقه در سایدکس (گلوتارآلدئید ۶٪) قرار می‌گرفت و ضدعفونی می‌گردید و پنس بیوپسی آنها نیز توسط دستگاه اتوکلاو استریل می‌شد. گروه دوم بیمارانی بودند که برای آندوسکوپی به بیمارستان شریعتی در شهر تهران مراجعه می‌کردند.

در این گروه قبل از هر بار آندوسکوپی دستگاه آندوسکوپ شسته می‌شد و فقط به مدت ۴ دقیقه در سایدکس (گلوتارآلدئید ۶٪) قرار می‌گرفت. ضمناً از دستگاه اتوکلاو برای ضدعفونی پنس بیوپسی آنها استفاده نمی‌شد. روش ضدعفونی به طریق دوم، مطابق روش مرسوم

عوامل عفونی (به جز HBV) نیز از طریق دستگاه آندوسکوپ مطرح می‌باشد که در این مطالعه مدنظر قرار نگرفته است.

در مطالعه مشابهی که دکتر مسرت و همکاران در سال ۱۹۷۵ انجام داده‌اند، در بین ۲۱ بیماری که تحت آندوسکوپی قرار گرفتند مورد اثبات شده‌ای از انتقال هپاتیت B از طریق آندوسکوپی وجود نداشت.^(۱۰) البته از سوی دیگر در یک مطالعه مورد-شاهدی که توسط دکتر علوبیان و همکاران انجام شد، قرار گرفتن تحت آندوسکوپی به عنوان یکی از عوامل خطر ابتلاء هپاتیت C شناخته شده است.^(۱۱) همچنین در یک بررسی متون در کشور آمریکا نشان داده شده است که از ۲۸۱ مورد عفونت بعد از عوامل آندوسکوپی (شامل یک مورد انتقال ویروس هپاتیت B)، ۲۵۳ مورد آن قبل از سال ۱۹۸۸، یعنی زمانی که هنوز دستورالعمل مصوب کنگره جهانی گوارش جهت ضدعفونی کردن آندوسکوپ‌ها موجود نبود، اتفاق افتاده و فقط ۲۸ مورد آن در فاصله زمانی ۱۹۸۸-۱۹۹۲ گزارش شده است که در کلیه این ۲۸ مورد هم بررسی دقیق نشان داده که دستورالعمل ضدعفونی به خوبی اجرا نشده است.^(۷)

به طور خلاصه، اگرچه این مطالعه به طور قطع اثبات نمی‌کند که روش ضدعفونی استاندارد از روش مرسوم بهتر است، ولی پیشنهاد کننده این ایده می‌باشد. در توصیه مشترکی که از طرف انجمن‌های بزرگ گوارش مانند انجمن گوارش آمریکا^{*}، کالج گوارش آمریکا[★]، انجمن آندوسکوپی دستگاه گوارش آمریکا^{★★}[★] و ... منتشر شده، بیان شده است که باید پس از هر بار آندوسکوپی، دستگاه آندوسکوپ به مدت ۲۰ دقیقه در گلوتارآلدئید٪۲ قرار گیرد.^(۱۲) این مدت زمان معادل زمان ضدعفونی در روش استاندارد در این مطالعه است.

نتیجه‌گیری

این بررسی نشان می‌دهد که میزان خطر انتقال HBV به وسیله دستگاه آندوسکوپ با روش ضدعفونی مرسوم بسیار کم است، ولی باید میزان کم خطر بودن آن با انجام یک مطالعه چندمرکزی دیگر با حجم نمونه بسیار بالا بررسی شود. البته از آنجا که احتمال انتقال سایر عفونتها به جز HBV نیز توسط آندوسکوپی مطرح می‌باشد، بهتر است مرکز آندوسکوپی تا زمان بررسی دقیق تر این موضوع جانب احتیاط را رعایت کنند و مطابق توصیه انجمن‌های بزرگ گوارش در دنیا، حتی المقدور ۲۰ دقیقه برای ضدعفونی دستگاه آندوسکوپ صرف نمایند.

* American Gastroenterological Association

** American College of Gastroenterology

*** American Society of Gastrointestinal Endoscopy

در هیچ یک از بیماران عامل خطر جدیدی (غیر از انجام آندوسکوپی) در طی ۶ ماه مطالعه رخ نداده بود.

در آزمایش مجدد گروه دوم (گروه ضدعفونی مرسوم)، یکی از افرادی که در ابتدا HBsAg منفی داشت مثبت پیدا کرد. بیمار مذکور جز انجام آندوسکوپی های مکرر برای اتساع تنگیهای مری، عامل خطر دیگری برای ابتلاء ویروس هپاتیت B نداشت. در گروه اول (گروه ضدعفونی استاندارد) هیچ یک از افراد با HBsAg منفی در آزمایش اول، مبتلا به هپاتیت B نشدند.

بحث

خطر انتقال عفونت در طول روند آندوسکوپی، بستگی به سه عامل مواجهه آندوسکوپ با میکروارگانیسم، عملیات تمیز و ضدعفونی کردن و طراحی دستگاه دارد. انتقال عفونت می‌تواند با توجه به منشا آلودگی با میکروارگانیسم به دو گروه بیمار به بیمار یا محیط به بیمار تقسیم شود. در این مطالعه، یکی از بیماران HBsAg منفی که در گروه ضدعفونی با روش مرسوم قرار داشت، پس از شش ماه HBsAg-مثبت شد. بروز تنها یک مورد عفونت ویروس هپاتیت B در بین ۲۰۹ بیماری که پس از ضدعفونی شدن دستگاه‌های آندوسکوپی به روش مرسوم ۴ دقیقه ضدعفونی با گلوتارآلدئید٪۲ آندوسکوپی شدند، در مقایسه با روش استاندارد (۲۰ دقیقه ضدعفونی با گلوتارآلدئید٪۲) می‌تواند چند علت داشته باشد که یکی از آنها ضدعفونی کوتاه مدت است. ولی این امکان وجود دارد که بروز این عفونت ناشی از علل دیگری نیز باشد که میزان شیوع آنها در جامعه ما مشخص نیست. از آنجا که بیمار مذکور (مورد جدید ابتلاء به عفونت) در طول شش ماه انجام مطالعه، مواجهه با عامل خطر شناخته شده دیگری به جز آندوسکوپی های مکرر نداشته است، می‌توان احتمال انتقال عفونت از طریق آندوسکوپی را مطرح کرد. یکی از نقاط ضعف این مطالعه این است که در این بررسی مشخص نیست که آیا فردی که قبل از بیمار مذکور (مورد ابتلاء به HBV) با این دستگاه آندوسکوپی شده، جزء ۹ نفری بوده است که دچار عفونت هپاتیت B بوده‌اند با خیر. به همین لحاظ این بررسی نمی‌تواند ثابت کند که روش ضدعفونی مرسوم ۴ دقیقه ضدعفونی با گلوتارآلدئید٪۲ واقعاً روش ضدعفونی مرسوم (۲۰ دقیقه ضدعفونی با مقابله روش ضدعفونی استاندارد ۲۰ دقیقه ضدعفونی با گلوتارآلدئید٪۲) احتمال خطر انتقال را در بردارد، باید بیش از چند هزار نمونه را با دو روش بررسی کرد؛ به خصوص به بروز عفونت در همه کسانی که بلا فاصله بعد از بیمار دچار عفونت هپاتیت B آندوسکوپی می‌شوند توجه داشت تا در صورت اختلاف بین این دو روش بتوان روش ضد عفونی مرسوم را کاملاً متروک دانست. البته احتمال انتقال سایر

References

1. Meyers MA, Ghahremani GG. Complications of fiberoptic endoscopy. I. esophagoscopy and gastroscopy. *Radiology* 1975; 115: 293-300.
2. Lapalus MG, Saurin JC. Complications of gastrointestinal endoscopy: gastroscopy and colonoscopy. *Gastroenterol Clin Biol* 2003; 27: 909-21.
3. Knutson CO. Fiberoptic endoscopy. Precise definition of upper gastrointestinal disease. *Am J Surg* 1975; 129: 651-5.
4. Halter F. Indications for and dangers of methods for gastroenterological endoscopy. *Schweiz Med Wochenschr* 1978; 108: 134-7.
5. Silvis SE, Nebel O, Rogers G, Sugawa C, Mandelstam P. Endoscopic complications. Results of the 1974 American Society for Gastrointestinal Endoscopy Survey. *JAMA* 1976; 235: 928-30.
6. Ujeyl AK, Wurbs D, Adam W, Classen M. Gas sterilization of fiber endoscopes. *Endoscopy* 1978; 10: 71-4.
7. Spach DH, Silverstein FE, Stamm WE. Transmission of infection by gastrointestinal endoscopy and bronchoscopy. *Ann Intern Med* 1993; 118: 117-28.
8. Ghavanini AA, Sabri MR. Hepatitis B surface antigen and anti-hepatitis C antibodies among blood donors in the Islamic Republic of Iran. *East Mediterr Health J* 2000; 6: 1114-6.
9. Vennes JA. Infectious complications of gastrointestinal endoscopy. *Dig Dis Sci* 1981; 26 (Suppl 7): 60-4.
10. Massarrat S, Urban M, Schiff W. Is there a risk of transmitting hepatitis by gastroduodenoscopy? *Dtsch Med Wochenschr* 1975; 100: 42-5.
11. Alavian SM, Gholami B, Masarrat S. Hepatitis C risk factors in Iranian volunteer blood donors: a case-control study. *J Gastroenterol Hepatol* 2002; 17: 1092-7.
12. Nelson DB, Jarvis WR, Rutala WA, Foxx-Orenstein AE, Isenberg G, Dash GP, et al. Multi-society guideline for reprocessing flexible gastrointestinal endoscopes. *Dis Colon Rectum* 2004; 47: 413-20.

Risk of Hepatitis B Virus Infection Following Upper Gastrointestinal Endoscopy: A Prospective Study in an Endemic Area

ABSTRACT

Mir-Nasseri MM

Digestive Disease Research
Center, Tehran University of
Medical Sciences

Poustchi H

Storr Liver Unit, Westmead
Millennium Institute,
University of Sydney, NSW,
Australia

Moshfeghi M

Medical School, Tehran
University of Medical Sciences

Shokravi S

Medical School, Tehran
University of Medical Sciences

Mohamadnejad M

Gastrointestinal and Liver
Disease Research Center, Iran
University of Medical Sciences

Shakeri R

Digestive Disease Research
Center, Tehran University of
Medical Sciences

Malekzadeh R

Digestive Disease Research
Center, Tehran University of
Medical Sciences

Corresponding Author:

Seyed Mohammad Mehdi
Mir-Nasseri M.D., Digestive
Disease Research Center,
Shariati Hospital, Kargar-e-
Shomali Ave., Tehran 14114,
Iran.

Telefax: +98 21 88012992
E-mail: mirna@ams.ac.i

Background: It is thought that the transmission of hepatitis B virus (HBV) through the endoscopic procedures is a very rare event. The aim of this study is to evaluate the effect of the standard disinfection procedure of the endoscopes and accessories versus conventional disinfection in the transmission of HBV.

Materials and Methods: A prospective survey, comprising 520 consecutive upper gastrointestinal endoscopies was carried out simultaneously at three endoscopy centers in Iran, without altering the routine procedures. At center 1, the standard disinfection procedure (manual brushing of internal channel of the endoscope followed by 20 minutes exposure to 2% glutaraldehyde before the start of endoscopy sessions and at center 2, conventional disinfection (exposure of the endoscope to 2% glutaraldehyde for 4 minutes) was performed. Hepatitis B surface antigen (HBsAg) was tested for all patients; and a questionnaire was filled by the patients to obtain information regarding the risk factors for HBV infection. Six months later, HBsAg testing was repeated, and a new questionnaire about HBV risk factors was completed by the patients.

Results: A total of 520 patients (273 men and 247 women, Mean age 48.35 years) were enrolled. 311 patients in the standard disinfection groups and 209 patients in the conventional disinfection group underwent upper gastrointestinal endoscopy. 19 patients (10 in the conventional disinfection group, and 9 in the standard disinfection groups) were HBsAg positive (3.7%). On survey for the risk factors of HBV, 14 patients (73.7%) had a history of dental procedures, 2 (10.5%) had positive familial history of HBV, and 2 (10.5%) had a history of blood transfusion. Six months later, the patients were retested for HBsAg. Of those with negative HBsAg, one patient in the conventional disinfection group became HBsAg positive.

Conclusion: The probability of transmission of HBV by the endoscope in the conventional disinfection system is very low. In order to document that standard disinfection is preferable over the conventional one, a very large multicenter study is needed. *Govaresh/ Vol. 12, No. 1, Spring 2007; 16-19*

Keywords: HBV, GI endoscopy, Disinfection